

مهلا حهویزه فەندی قوچاغا

حاجی محی الدین أسعد

٨ - ماموستا (عەلی کەمال) یش که به رۆبه بیری پۆلیس بووه، له دواى جى به جى کردنى کاروبارى پۆلیسخانه چوو وانهى (ئەندازە) ی له و قوتابخانه یه دا گوتۆته وه .

لیره دا بۆمان دەرکەوت که مهلا حهویزه فەندی زانایىکى تىگه یشتوى سەرده مى خۆى بووه و له ریزی ئەو زانایانه ی هاوه لى دەست نیشان کراوه تا کو بکریت ماموستایىکى به تواناو له ماوه ی ماموستایى دا به دەیان قوتایى زیره کو به توانا پى بگه یینی و بیان کات به ماموستای رابەر و رۆشنیری ناودار له دوارۆژدا .

له و قوتابانه که هەردەم شانازیان به زانایى و چاکە ی ئەو ماموستایه ده کرد و ده بان گوت ئیتمه پەر وهرده ی زانیارى ماموستا مهلا حهویزه فەندی، ماموستا و رۆشنیری ناودارى وه کو (صابیر ئیسماعیل) (١٩١٠ - ١٩٧٢) و (طاهر صادق) (١٩١١ - ١٩٨٤) و زه کى ئەحمەد هەنارى (١٩١٠ - ١٩٦٧) . ههروه ها ماموستایانى وه کو عەبدولەجید نوره دینی جەلی زاده (کۆیه : ١٩١٢) و (عومەر جەلال) حهویزی (کۆیه : ١٩١٢) و مهلا فەتاحی مهلا عیزهت (کۆیه : ١٩١٠) که له ژبان دا ماون و خودا تەمەنیان درێژتر بکات و به دەیان رۆشنیری دیکه ی ئەو شارە پەر وهرده ی زانیارى ئەم ماموستایه زانا و شاعیره بوون .

مهلا حهویزه فەندی پاش چەند سالیک ماموستایه یی له شارى کۆیه گواستراوه ته وه بۆ قوتابخانه ی رانیه و تا سالی ١٩٣٩ له و شارە خزمەتی مندالانى کوردی کرد و وه ، تا کو له ئەنجام دا به هۆی نەخۆشی به کى کوشنده وه له رۆژى ٢٩ / ١٢ / ١٩٣٩ دا له رانیه کۆچی دواى ده کات و تەرمه که ی ده هێرتیه وه کۆیه و له گۆرستانی غەریبان به خاکى کوردستان ده سپێردى . ههزار سلاو له گیانی پاکی مهلا حهویزه فەندی ماموستا و شاعیری کورد یی .

مهلا حهویزه فەندی قوچاغا (مهحزون) و شیعەر :

مهلا حهویزه فەندی ههروه کو زاناو ماموستایىکى به توانا بووه . له

شارى کۆیه له سەرده مىکى کۆنه وه شارى ئەدەب و زانست و هونەرى کوردی بووه . به دەیان زاناو شاعیر و هونەر مه ندى ناو داری پىگه یا ندووه و ناوبانگیان له هه موو لایىکى کوردستان دا بلأ و بوته وه . به کىک له و ناودارانه ماموستا مهلا حهویزه فەندی صالحی قوچاغا ی مه لای شاعیر بووه . که له سالی ١٨٧٥ دا له کۆیه له دایک بووه و سەرته ی خویندنى ئایینی له سوخته خانه و حووجره ی مزگه وته کانی ئەو شارە دەست پى کرد و وه به فەقیه یی له لای حاجی مهلا عەبدوللای جەلی زاده (١٨٣٤ - ١٩٠٨) خویند و وه یی و له داوپی دا چوو به شارى ههولیر ، و له لای مهلا فەندی (١٨٥٩ - ١٩٤٢) خویند و وه یی و پروانامه ی مهلا به یی ئی وەر گرت و وه گه راوه ته وه کۆیه و له دواى نەمانى حوکمی عوسمانی و هاتنی ئینگلیزه کان بۆ ناوچه ی کۆیه . له بهر زیره کى و زانایى له گەل دهسته به کى تر تر نه زانایى ئەو شارە له سالی ١٩٢١ دا کراوه به ماموستای به که مین قوتابخانه ی میری له کۆیه و له و سالی وه دهسته ی ماموستایانى قوتابخانه که له م زانایى خواره وه پىک هات و وه :

١ - ماموستا عەبدولرەحمان شەرف (١٨٩٠ - ١٩٥٣) به رۆبه بیری قوتابخانه بووه .

٢ - مهلا حهویزه فەندی قوچاغا (١٨٧٥ - ١٩٣٩) ماموستای جوگرافیاو میژوو و زانستی (ئەکلام) بووه .

٣ - شیخ نوره دینی حاجی مهلا عەبدوللای جەلی زاده (١٨٨٢ - ١٩٥٢) ماموستای زمانى عاره یی .

٤ - ماموستا صالح فەتان وانه ی میژوو گوتۆته وه .

٥ - ماموستا عەلی ئاگا وانه ی ئینگلیزی و وەرزشی گوتۆته وه .

٦ - ماموستا عومەر ئەمین وانه ی زانیارى گوتۆته وه .

٧ - ماموستایان گریگۆر وانه ی بیرکاری و ره مزى ره جیمی ناودار به مه نده که رکووکى وانه ی خوش نووسی و عەزیز ئەفەندی وانه ی کیمیایان گوتۆته وه .

هه من کاتیش دا شاعیرنکی باش بووه و شیعری به زمانی کوردی و عهره بی و تورکی و فارسی داناوه، چونکه به چاکی نه و چوار زمانه ی زانیوه . نازناوی شیعری (مهززون) بووه . له نووسینی کوردی دا په پره وی زمانی نه ده بی ی به کگرتوی کوردی شیوه ی کرمانجی خوارووی کردووه . له هونراوه به کی دا ده لی : -

دولبره را ئیمرو نه سیم بۆی به هاری پیوه به
دل شکوفه ی کردووه غونچه ی خه زانی پیوه به
ساقیو موتریب عه زیم وا له نیو باغی گولان
به م گولستانه ده لئین بۆی زولقی باری پیوه به
ماچی خالی خوشتره یا شه کره سبوی کولمه که ی
ناره قه ی به رگه ردنی ئاری حه یانی پیوه به !!

شاعیر هه رچه نده له م هونراوه به ی دا به ته وای په پره وی هونه ری سه وای شیعری نه کردووه ، به نام له هونراوه کانی دیکه ی دا ، به ته وای ده ست و بازووی هونه ری شیعری به هیزده بی و شیعری به هیزترمان پیشکه ش ده کات و ده لی : -

نه و په رچه مه فه تانه که پر هه لقه وو چینه
پابه ندی دل و دانشه ، غاره تگه ری دینه !
ساتنکی نه بوو ناله نه یین له ده رووم
نه م کولبه به کاول بی چ جی ینکی به شینه
مردن له غه م و عیشی تو زور خوشه له بو من
پابه ندی جه فاو ، جه وری مه که زور به برینه !

کاتی مه لا حه ویزه فهندی (مهززون) ده که وینه رانیه ، رانیه ی ته وسای پر له کیچ و ته پوی له رزو تا ، شاعیر زور به جوانی وه سفی باری ده روونی خزی به هونراوه به که ده رده بری و ده لی : -
نه ی دلّه تاکه ی بنالم من له دونای فانی به
ئاخیری عومرم به پیری که وتمه داوی رانیه

رانیه م لی بوو به مه سکه ن ، ده شتی بیتونم وه تهن
نهم ده زانی چه رخی گه ردوون عه هلو په یمانی فی به
هه ر له مایس تاوه کو تشرینی ئانی بیست و نو
روژ له نیو کووره ی جه هه نهم شه و له به ر کیچ و ته پو

شاعیر له رانیه وه نامه به کی شیعری بو خوا لی خوش بوو مه لای گه وره (۱۸۷۶ - ۱۹۴۳) ی کوری ماموستای به ریزی نووسیوه ژماره ی دیره شیعره کانی ۲۲ دیره و به م جوړه ده ست پی ده کات :

ئوستادی فاضل عه للامه ی زه مان
عالیمی نیحریر فه خری کوردستان

قیله ی عوله ما تاجی فوضه لا
جه ژنت موباره که به سه عدو صه فا

مه لا حه ویزه فهندی «مهززون» که له کۆبه بووه، هه رده م له کۆرو نه نجومه نی مه لای گه پره دا ناماده ده بووه، له وه ختی که مه لای گه وره ئیجازه ی مه لایه ی داوه به (عه لی) کوری قازی سه رده شت و ئاهه نگیان بو گپراوه ، (مهززون) هونراوه به کی به و بۆنه یه وه داناوه له ئاهه نکه که دا خویندوویه تی به وه و لیره دا چه ند دیریکی لی ده خه به پروو ، که به زمانی فارسی و عهره بی داناوه ده لی : -

علم و عرفان اشرف الاشیاست از کون و مکان
باعث فوز و نجات است هادی راهی جنان
«اطلبوا العلم و لو بالصین» فرمودش رسول
آیت «هل یستوی» گشته است برفضلش نزول
«حصلوا ما یحفظ الدین المبین من خلل
لیس للانسان الا ماسعاه من عمل !»
لن ینال عالم الاسلام فخرأ بالخیال
انما الفخر لقوم ارتقوا عرش الکمال !!

خوینته ری به ریز ، نه مه بوو چه ند وشه به کی پیویست له یادی ماموستا و شاعیرنکی نه مری کوردا ، هیوادارم له ده رفه تیکی دیکه دا بتوانم باسینکی فراوانی له سه ر بنوسم و مافی ره وای خوی پی بده م . له گه ل سلاومان دا بو گیانی پاکی مه لای شاعیر و ریزمان بو ئیوه ی خوشه ویست .

سه رچاوه و په راویز :

- (۱) . که ریم شاره زا - کۆبه و شاعیرانی - ب ۱ ، به غدا ۱۹۶۱ ، ل : ۷۲ ، ۷۳ ، ۷۴
- (۲) . ماموستا عه به و له جید نوره دین جه لی زاده (کۆبه : ۱۹۱۲)
- (۳) . ماموستا مه لافه تاجی مه لا عیزه تی جه لی زاده (کۆبه : ۱۹۱۰)
- (۴) . ماموستا عومره جه لال حه ویزی (کۆبه : ۱۹۱۲)
- (۵) . ماموستا جه لال جویاری شاعیر (کۆبه : ۱۹۲۹)
- (۶) . ماموستا عه به و له خالق عه به و ره زاق / حه بیب (کا که جوان) کۆبه ۱۹۴۶